

Hindistan, ABD ve Japonya'da Tıbbi Uygulama Hataları'na Yaklaşım

Çağdaş MERİÇ¹

Hindistan

2019 yılı verilerine göre 1.366.418.000 nüfusu ile Hindistan, dünyanın en kalabalık ikinci ülkesidir. Bununla birlikte 10.000 kişiye düşen hekim sayısı ise 9.3 gibi görece düşük bir rakamdır (1). Ülkede sağlık hizmeti sunumu kamu ve özel sektör aracılığı ile gerçekleştirilmektedir (2).

Hindistan özelinde, tıbbi uygulama hataları ile ilişkili hukuki metinler; Hindistan Anayasası (The Constitution of India), Hint Ceza Kanunu (The Indian Penal Code), Hint Tıp Konseyi Kanunu (The Indian Medical Council Act), Tüketici Koruma Kanunu (The Consumer Protection Act) olarak sıralanabilir(3-6).

Ülkede tıbbi malpraktis kavramı, tıbbi (mesleki) ihmal ve hatalı – etik dışı davranış olarak iki ana başlık altında incelenebilir. Tıbbi ihmal davaları özel hukuk ya da ceza

hukukunun konusu olabilir. Hekimin kasti bir davranış sergilemediği, hastada tazmin edilebilir zararların olduğu durumlar özel hukuk çerçevesinde ele alınmakta ve yargılamaları ülkemizdeki hukuk mahkemelerinin benzeri olan mahkemelerde yapılmaktadır. Hekimin görevi başında alkol ya da uyuşturucu etkisindeyken gerçekleştirdiği eylemler ya da tazmini mümkün olmayan yaralanmalar ile ölümle sonuçlanan mesleki ihmal olguları, ceza hukukunun konusu olmakta ve davalar ceza mahkemelerinde görülmektedir. Her iki durumda da hukukun temel ilkesi olan masumiyet karinesi burada da geçerlidir ve davacı taraf iddialarını ispat ile yükümlüdür. Ayrıca Ulusal Tıp Konseyi de tıbbi ihmal gerçekleştirdiği saptanan hekimlere cezai yaptırım uygulama yetkisine sahiptir(7-9).

Hindistan'da 1996 yılında yüksek mahkemenin vermiş olduğu bir karar uyarınca, özel sağlık hizmeti sunucularının öznesi olduğu tıbbi ihmal olgularının yargılanması,

---

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp AD., cagdas.meric@hotmail.com

Japonya'da tıbbi malpraktis konulu tazminat davalarındaki düşük sayılara karşın, ceza davalarında artışın dikkat çektiği bildirilmektedir. Ülkedeki hekimlerin, ceza kanunu uyarınca, karşılaştıkları “beklenmedik ölümleri”, 24 saat içerisinde resmi makamlara bildirim yükümlülüğü vardır. Ancak “beklenmedik ölüm” kavramının hangi durumları kapsadığı, ülkede bugün için dahi tartışma konusu olmaktadır. Bununla birlikte, tıbbi malpraktis nedeniyle gerçekleşen bir ölüm olgusunu bildirmemesi nedeniyle, Tokyo'da bir hastane yöneticisi hakkında verilmiş mahkeme kararı nedeniyle, malpraktis ya da tıbbi ihmal nedeniyle gerçekleşen ölüm olguları için yasal bildirimde bulunulup bulunulmayacağı gündeme gelmiştir. Bu bağlamda 2005 yılında ülkede Sağlık Bakanlığı tarafından “Tıbbi Girişim İlişkili Ölümlerin Soruşturulması ve Analizine Yönelik Örnek Proje” (Model Project for the Investigation and Analysis of Medical Practice-Associated Deaths) başlatılmıştır. Buna göre, tıbbi ihmal şüphesinin bulunduğu ölüm olgularının, ülke genelinde yapılması devam eden özerk kurullarca değerlendirilmesi planlanmaktadır. Tıbbi ihmal şüphesi durumlarında, ailenin de rızası ile bir adli patolog, bir adli tıp uzmanı, bir de hastanın ölüm nedeniyle ilişkili uzmanlık dalından olmak üzere üç bağımsız hekimin ceset üzerinde otopsi işlemi gerçekleştirmesi, sonrasında hastanın geçmişe dönük tıbbi kayıtlarını da inceleyen kurula bağlı bir heyetin, sonucu raporlaması öngörülmektedir (39,40,43,44).

Kaynaklar

1. World Health Statistics. Geneva; 2021. (25.02.2022 tarihinde <https://www.who.int/> adresinden ulaşılmıştır.)
2. Gerçek H. Hindistan Sağlık Sistemi. Toplum ve Hekim. 2007;22(1-2): 45-52.
3. Hindistan Anayasası. (25.02.2022 tarihinde <https://legislative.gov.in/constitution-of-india> adresinden ulaşılmıştır.)

4. Hindistan Ceza Kanunu. (25.02.2022 tarihinde <https://legislative.gov.in/sites/default/files/A1860-45.pdf> adresinden ulaşılmıştır.)
5. Hindistan Tıp Konseyi Kanunu. (25.02.2022 tarihinde https://legislative.gov.in/sites/default/files/A1956-102_0.pdf adresinden ulaşılmıştır.)
6. Hindistan Tüketiciyi Koruma Kanunu. (25.02.2022 tarihinde <https://consumeraffairs.nic.in/acts-and-rules/consumer-protection> adresinden ulaşılmıştır.)
7. Guatam B. Review of Forensic Medicine and Toxicology. 3th ed. New Delhi: Jaypee Brothers Medical Publishers; 2015.
8. Saha K, Shetty D. Are large compensation payouts for negligence good for medicine in India? BMJ. 2014;Aug 27:349.
9. Sharma RK. Legal Aspects of Patient Care. 3th ed. Delhi: Modern Publishers; 2007.
10. Singhal A. The Veracity of Laws relating to Medical Malpractice in India. 1st ed. India: International Journal of Scientific and Research Publications; 2015.
11. Rao SVJ. Medical negligence liability under the consumer protection act: A review of judicial perspective. Indian Journal of Urology. 2009;Jul;25(3): 361-71.
12. Nanda H, Das A. Medical Malpractice in India: A Critical Analysis of Liability and Defense Framework. Medico-legal Update. 2020;20(1):187-90.
13. Garg K, Sharma R, Raheja A, Tandon V, Katiyar V, Dash C, et al. Perceptions of Indian neurosurgeons about medicolegal issues and malpractice suits. Neurosurgical Focus. 2020 Jan 1;49(5):1-11.
14. Chandra MS, Math SB. Progress in Medicine: Compensation and medical negligence in India: Does the system need a quick fix or an overhaul? Annals of Indian Academy of Neurology. 2016 Oct 1;19(5):21-7.
15. İstanbul Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Ders Notu. (25.02.2022 tarihinde https://cdn-acikogretim.istanbul.edu.tr/auzefcontent/20_21_Bahar/saglik_politikalari/13/index.html. 2022. Adresinden ulaşılmıştır.)
16. İstanbul Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Ders Notu. (25.02.2022 tarihinde https://cdn-acikogretim.istanbul.edu.tr/auzefcontent/21_22_Guz/dunya-da_ve_turkiyede_saglik_sistemleri/7/index.html#konu-2. 2022. Adresinden ulaşılmıştır.)
17. Bal BS. An introduction to medical malpractice in the United States. Clinical Orthopaedics and Related Research. New York: Springer; 2009.
18. Szalados JE. The Laws of Professional Negligence: What Is Malpractice – And How Does Litigation Work? In: Szalados JE. (edt). The Medical-Legal Aspects of Acute Care Medicine. 1st ed. Switzerland: Springer; 2021.
19. Huntoon LR. The National Practitioner Data Bank Guidebook. Journal of American Physicians and Surgeons. 2018;23(4):99-101.
20. Zaki M, LaSala R, Saltmarsh D, Gern A, Eloy JA. Understanding Your Malpractice Insurance Policy. In: Eloy JA, Svider PF, Baredes S, Kelly SP. (eds) Litiga-

- tion in Otolaryngology. 1st ed. Switzerland: Springer; 2021. p. 51–8.
21. Chung SY, Fang CH, Grube JG, Eloy JA. History of Malpractice Litigation in the United States. In: Eloy JA, Svider PF, Baredes S, Kelly SP, (eds) *Litigation in Otolaryngology*. 1st ed. Switzerland: Springer; 2021. p. 11–20.
  22. Chandra A, Nundy S, Seabury SA. The growth of physician medical malpractice payments: evidence from the National Practitioner Data Bank. *Health affairs (Project Hope)*. 2005;Suppl Web Exclusives:240–9.
  23. Rubin JB, Bishop TF. Characteristics of paid malpractice claims settled in and out of court in the USA: a retrospective analysis. *BMJ Open*. 2013;3:1–6.
  24. Ciofu C. The Frequency and Severity of Medical Malpractice Claims: High Risk and Low Risk Specialties. *Maedica A Journal of Clinical Medicine*. 2011;6(3):230–1.
  25. Szalados JE. The Timeline of a Medical Malpractice Lawsuit. In: Szalados JE, (edt). *The Medical-Legal Aspects of Acute Care Medicine*. 1st ed. Switzerland: Springer; 2021. p. 117–35.
  26. Sloan FA, Bovbjerg RR, Githens PB. *Insuring Medical Malpractice*. 1st ed. New York: Oxford University Press; 1991.
  27. Barsky AE, Gould JW. *Clinicians in Court: A Guide to Subpoenas, Depositions, Testifying, and Everything Else You Need to Know*. 1st ed. New York: The Guilford Press; 2002.
  28. Sloan FA, Chepke LM. *Medical Malpractice*. 1st ed. Cambridge: The MIT Press; 2008.
  29. Choctaw WT. *Avoiding Medical Malpractice A Physician's Guide to the Law*. 1st ed. New York: Springer; 2008.
  30. Anderson RE. *Medical Malpractice A Physician's Sourcebook*. 1st ed. New Jersey: Humana Press; 2005.
  31. Peters GA, Peters BJ. *Medical Error and Patient Safety Human Factors in Medicine*. 1st ed. New York: CRC Press; 2008.
  32. Kalaça S. Japonya Sağlık Sistemi. *Toplum ve Hekim*. 1995;9(64–65):41–9.
  33. Tatara K, Okamoto E. Japan: Health system review. *Health Systems in Transition*, 2009; 11(5): 1–164.
  34. Feldman EA. *Law, Society, and Medical Malpractice Litigation in Japan*. *Washington University Global Studies Law Review*. 2009;8(2):257–84.
  35. Sasao S, Hiyama T, Tanaka S, Mukai S, Yoshihara M, Chayama K. Medical malpractice litigation in gastroenterological practice in Japan: A 22-yr review of civil court cases. *American Journal of Gastroenterology*. 2006 Sep;101(9):1951–3.
  36. Nakajima K, Keyes C, Kuroyanagi T, Tatara K. Medical Malpractice and Legal Resolution Systems in Japan. *JAMA*. 2001;285(12):1632–40.
  37. Uesugi N, Yamanaka M, Suzuki T, Hirahara F. Analysis of birth-related medical malpractice litigation cases in Japan: Review and discussion towards implementation of a no-fault compensation system. *Journal of Obstetrics and Gynaecology Research*. 2010;36(4):717–25.
  38. Hoshi T, Nagao Y, Sawai N, Terai M, Umemura T, Fukami T, et al. Assessment of medical malpractice cost at a Japanese national university hospital. *Nagoya Journal of Medical Science*. 2021;83(3):397–405.
  39. Leflar RB, Iwata F. Medical Error as Reportable Event, as Tort, as Crime: A Transpacific Comparison. *Widener Law Review*. 2005;12:189–225.
  40. Leflar RB. The regulation of medical malpractice in Japan. *Clinical Orthopaedics and Related Research*. 2009;467(2):443–9.
  41. Maeda S, Sakamoto N, Nobutomo K. The problems of medical malpractice litigation in Japan: The significant factors responsible for the tendency of patients to avoid litigation. *Legal Medicine* 2001;3:56–62.
  42. Feld AD. Culture and medical malpractice: Lessons from Japan. Is the “reluctant plaintiff” a myth? *American Journal of Gastroenterology*. 2006 Sep;101:1949–50.
  43. Kuroki H, Sugimoto K, Nakama K, Yamamoto T, Takeuchi D, Ochi H, et al. The present and future situation of “model project for investigation and analysis of medical practice associated deaths” in Osaka, Japan. *Legal Medicine*. 2009 Apr;11(SUPPL. 1).
  44. Leflar RB. *The Law of Medical Misadventure in Japan*. In: Oliphant K, Wright RW. (eds.) *Medical Malpractice and Compensation in Global Perspective*. 1st ed. Berlin: De Gruyter; 2013. p. 239–73.